

רש"י זבחים כה.

בפורי זהב. קרי למזרקין כספר עורא על שם קניות כדאמר במסכת
חולין (דף ט:) אי איכא בליחא דפריסא למכפריה א"נ וצני לכפורי
ידיה צהרוא גברא גבי מרון קיסר (גיטין דף ט:). צריך שיתן

בבא קמא קא

עניין: כיפורים ופורים

תיקוני זהר תיקון כ"א

סודים אתקריאות על שם יום הכפורים דעתידין לאתענגא ביה ולשנויי ליה מענוי לענג. ומה ראיה שכינתא אסור ביה
נעילת הסגל בהוא זמנא אתקרי בה (פיר ז) מה יפו פעכיד בנעלים בת נדיב. וענונא וחרורה וכמה שבין מווסגין לנבה

הגר"א - יהל אור שמות לט ע"ג

ענין פורים שהוא נגד יח"כ כי י"ח י"ס בשנה שנים שנים
ששנה ששנה והנה ח' ימים מהם שאין גומרין את
כלל וכנגדן ח' ימי חנוכה ולכך א"ל שמחה כי הימים האלו
בכלל שמחה אף ב"ה כמ"ס הגאונים וכמ"ס בעזרא (נחמיה ח)
רק ביה"כ שאין בו אכילה ושתיה נגדו פורים ולכן בו הרבה
שמחה כי אין לך י"ס בישראל ביה"כ ועי"כ בשביל שמחה
של ה"כ ניתקן ובשביל שמחה של חנוכה נ"כ שא"ל בשמחה
ומרי בריה דרבינא הוה יתיב כו'. (פסחים ס"ח ז') וכולן
קבלת החורב יח"כ כמ"ס בסוף תענית ופורים כמ"ס (שבת
פ"ח א') הדר קבלה בימי כו' ולכן הוא נגד יח"כ וכנ"ל:

יערות דבש ח"א דרוש ח'

וחייבים אנו לילך בדרכי ה', ובפרט ימי פורים,
וכאשר אמרתי מתמול שלשום בדרשה, דלכך נקרא
יום סליחה ומחילה יום כפורים, שהוא יום כמו
פורים והוא כפורים, כמו בפורים, היה אף חובב
עמים, כן ביום הכפורים הקב"ה מוחל וסולח,
ומרבה חמלה וחנינה, אפילו לעוברי רצונו. ולכן
ביום הכפורים יש להעביר שנהא, ומבלי לנקום
לגומלי רעה כי זה מידת פורים. וזהו משלוח מנות
איש לרעהו להרבות אהבה וחבה, כי זה מידת ה'
לאהוב לכל, ורחמיו על כל מעשיו. וזהו המביא
אדם לידי ענוה וחו למעלה ולמטה:

מהר"ל אור חדש - הקדמה

כרת ואבוד לגפש האדם וכמו שבאו ימי הפורים
על שהיה המן מבקש לכלותם והציל הש"י
אותם מהם כך סמאל הרשע המקטרג והוא צר
ואויב לאדם מבקש לאבד את הגשמה ולבטל
אותה והש"י מציל אותנו ממנו ומוזה הטעם אף
י"ה לא יהיה בטל כי אם לא היה י"כ היה בטול
לגפש לגמרי מפני החטא שהוא לגפש והיה
מגיע לה אבוד מן סמאל הצורר שהוא עומד
לכלות נפש האדם נמו שהיה עומד עלינו הכן
לכלות ישראל מצד הגוף והקב"ה מציל אותנו
מידו ולכך שני הימים האלו אשר הם באים על
שהש"י מציל אותנו מן הכליון לגמרי הן מצד
הגוף הן מצד הגשמה לא יהיו בטלים כי שאר

מהר"ל דרוש לשבת תשובה

מפני כי השעיר הזה הובא דמו לפני ולפנים
מורה על מעלת נפש ישראל אשר יש לגפש
שלהם הסרה מן הגופניות, ולכך הובא הדם לכפר
לפני ולפנים אשר הוא קדוש ומקודש מכל גוף,
ואם כן החטא בישראל אחר שנפשם קדושה
וטהורה מצד עצמם אינו מצד עצם הנפש, שהרי
נפשם מצד עצמם קדושה וטהורה, שאם לא כן
לא יהיה ראוי להביא הדם במקום קודש הקדשים.
אבל החטא הזה אינו מצד נפש ישראל רק הוא
בשביל גרוי השטן אשר הוא מתגרה בישראל
ומצד הזה בא החטא. ולכך אמרה תורה כי מצד
שישראל יש להם נפש טהורה ויש להם קרבן
להקריב לפני ולפנים, אם כן החטאים שישראל
עושים הוא מיצר הרע שהוא השטן לא מצד
עצמם, עד שיש לשטן הוא היצר הרע חלק
בישראל הם החטאים שהם מצד היצר הרע, ולכך
אמרה תורה שיתן עונות ישראל על השעיר השני
וישלח השעיר במדבר עד שיקח חלקו מן ישראל
אשר יש לו אצלם. וחס ושלום לא שיהיה כאן
הקרבה אליו כלל שהיא העבודה, רק נקרא ושלח
את השעיר הוא ששלח אותו החוצה, כי החטאים
בישראל אינם מצד עצמם רק מצד החוץ באו
דהיינו מצד יצר הרע, ודבר שבא מצד החוץ
אפשר שישלח אותם גם כן מעליו. ולכך צריך
ודבר זה מה שישראל הם קדושים וטהורים
מצד עצמם מפני שיש להם נפש טהורה
וקדושה וחטאים של ישראל הם חטאים מבחוץ
דהיינו מצד יצר הרע. אמרו במדרש (ב"ר פ')